

Sygn. akt I C 1307/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 czerwca 2013 r.

Sąd Rejonowy w Zgorzelcu Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Maciej Dubrowski

Protokolant: Ewelina Pługowska

na rozprawie po rozpoznaniu w dniu 6 czerwca 2013 r. w Zgorzelcu sprawy

z powództwa **G. F.**

przeciwko **Towarzystwu (...) S.A. w W.**

o zapłatę

I. zasądza od strony pozwanej Towarzystwa (...) S.A. w W. na rzecz powódki G. F. kwotę 12554,15 zł (dwanaście tysięcy pięćset pięćdziesiąt cztery złote i 15/100 zł) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 9-08-2012 r. do dnia zapłaty,

II. dalej idące powództwo oddala,

III. zasądza od strony pozwanej na rzecz powódki kwotę 1782 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

UZASADNIENIE

Powódka G. F. wystąpiła przeciwko Towarzystwu (...) a S.A. w W.(poprzednio (...) S.A. w W.) o zapłatę kwot:12 895,23 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 28-04-2012 r. do dnia zapłaty tytułem odszkodowania, oraz o zasądzenie na jego rzecz kosztów procesu.

W uzasadnieniu pozwu wskazał, że dochodzona kwota, wskazana w punkcie 1, wraz z wypłaconą już powódce kwotą 1618,77 zł stanowi sumę kosztów naprawy bramy wjazdowej i furtki powódki uszkodzonej w wyniku zdarzenia drogowego spowodowanego przez ubezpieczonego w pozwanym Towarzystwie sprawcę.

W ocenie powoda, pozwany w sposób nieuprawniony zaniżył koszt naprawy ogrodzenia powódki co sprzeczne jest z zasadą pełnego odszkodowania oraz prawa poszkodowanego do wyboru sposobu naprawienia szkody.

W odpowiedzi na pozew strona pozwana obecnie Towarzystwo (...) S.A. w W. wniosła o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie kosztów procesu.

Wskazała, że nie kwestionuje co do zasady swojej odpowiedzialności jako ubezpieczyciela za skutki wypadku, w którym uszkodzeniu uległo ogrodzenie powódki. Podniosła, że tytułem odszkodowania wypłaciła powódce kwotę 1418,77zł. Ponadto wskazała, że koszt naprawy ogrodzenia ponad ustaloną kwotę w postępowaniu likwidacyjnym nie został udowodniony.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny

Na skutek zdarzenia drogowego zaistniałego w dniu 28 kwietnia 2012 roku uszkodzeniu uległo ogrodzenie posesji stanowiący własność powódki i jej męża na prawie wspólności ustawowej. Uszkodzeniu uległa brama wjazdowa

przesuwana sterowana pilotem i furtka. Sprawca zdarzenia posiadał ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych w pozwanym (...) S.A. w W. obecnie po przejściu Towarzystwie (...) S.A. w W.. Powódka szkodę zgłosił u pozwanego telefonicznie w dniu 30-04-2012r.

(bezsporne)

W toku likwidacji szkody pozwana dokonała kalkulacji naprawy ogrodzenia i określiła wysokość szkody na kwotę 1618,77 zł. Kosztorys przewidywał naprostowanie metalowych elementów bramy i furtki i dwukrotne ich malowanie.

Tytułem odszkodowania pozwana wypłaciła powódce i jej mężowi przyznaną kwotę.

(kalkulacja naprawy strony pozwanej w aktach szkodowych)

Powód uznał wypłacone przez pozwanego odszkodowanie za niepokrywające całości szkody i zlecił wykonanie opinii rzeczoznawcy E. O.. Rzeczoznawca ten dokładnie określił prace niezbędne do usunięcia uszkodzeń. Na podstawie tej opinii powódka uzyskała fakturę proforma z firmy (...) określającą wartość prac na kwotę 13 284,00 zł. Powód poniósł dodatkowo koszt sporządzenia tej opinii w kwocie 1230,00 zł.

(rachunek k- 22, kalkulacja naprawy – k- 13-21)

Powódka pismo wskazujące potrzebę wymiany ocynkowanych elementów ogrodzenia złożyła w dniu 05-07-2012r a wpłynęło ono do pozwanej najpóźniej w dniu 08-07-2012r.

(pismo z kalkulacją naprawy k-12)

W toku postępowania, na wniosek powódki przeprowadzono dowód z opinii biegłego z zakresu budownictwa inż. R. B. (1) na okoliczność wartości szkody w ogrodzeniu powódki w postaci rzeczywistych kosztów naprawy według cen średnich.

Biegły stwierdził, że naprawa bramy i furki jest niecelowa i nieuzasadniona ekonomicznie.

Koszt wymiany bramy i furtki powódki w ocenie biegłego wynosi łącznie 13 042,92 zł. brutto

(opinia biegłego R. B.– k- 81-89)

Sąd zważył, co następuje

Strona pozwana nie kwestionowała swojej odpowiedzialności za skutki zdarzenia drogowego, podczas którego uszkodzeniu uległo ogrodzenie powódki. Poza sporem pozostawały okoliczności faktyczne zdarzenia, a także zakres uszkodzeń jakim bram i furtka uległy. Obie strony zaakceptowały zaproponowany przez biegłego sposób naprawy poprzez wymianę uszkodzonych elementów i ustaloną przez niego wartość tych prac.

Sporem objęta zaś była wysokość należnego powodowi odszkodowania, w szczególności przyjęte przez pozwane Towarzystwo (...) stawki robocizny oraz ceny części zamiennych.

Zgodnie z treścią przepisu art. 361 § 2 k.c. naprawienie szkody obejmuje straty, które poszkodowany poniósł oraz korzyści, które mógłby osiągnąć, gdyby mu szkody nie wyrządzone.

Stosownie natomiast do treści przepisu art. 363 § 1 k.c. naprawienie szkody powinno nastąpić według wyboru poszkodowanego, bądź przez przywrócenie stanu poprzedniego, bądź przez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej.

Treścią stosunku zobowiązaniowego w przypadku wyrządzenia szkody czynem niedozwolonym jest uprawnienie poszkodowanego do uzyskania odszkodowania i odpowiadający temu uprawnieniu obowiązek naprawienia szkody przez sprawcę. Kodeks cywilny w powołanym wyżej przepisie art. 361 § 2 wyraża zasadę pełnego odszkodowania, mającą istotne znaczenie w wypadkach szkód wyrządzonych czynem niedozwolonym, w których ochrona

poszkodowanego jest szczególnie intensywna. Przepis ten ma funkcję kompensacyjną – czyni zadość potrzebie naprawienia poniesionej przez poszkodowanego szkody przez to, że odszkodowanie przywraca w jego majątku stan naruszony w wyniku zdarzenia wyrządzającego szkodę. Odszkodowanie nie może być zatem niższe niż rozmiar wyrządzonej szkody.

Wskazana zasada pełnego odszkodowania wielokrotnie została wyrażona i sprecyzowana w orzecznictwie Sądu Najwyższego. Już w wyroku z dnia 20 października 1972 r. (II CR 425/72, OSNC 1973, z. 6, poz. 111) Sąd Najwyższy wskazał, że w wypadku uszkodzenia rzeczy w stopniu umożliwiającym przywrócenie jej do stanu poprzedniego osoba odpowiedzialna za szkodę obowiązana jest zwrócić poszkodowanemu wszelkie celowe, ekonomicznie uzasadnione wydatki, poniesione w celu przywrócenia stanu poprzedniego rzeczy uszkodzonej, **do których to wydatków należy zaliczyć także koszt nowych części i innych materiałów, jeżeli ich użycie było niezbędne do naprawienia uszkodzonej rzeczy**. Z kolei w uchwale z dnia 13 czerwca 2003 roku (III CZP 32/2003, OSNC 2004/4/51)

Wartość szkody – koszt naprawy uszkodzonej bramy przesuwnej i furtki powódki ustalono na podstawie opisanej wyżej opinii biegłego inż. R. B. (1).

Koszt naprawy ogrodzenia w ocenie biegłego wynosi łącznie 13 042,92 zł, biegły przy tym szczegółowo uzasadnił w opinii przyjęte przez siebie części, stawki materiałów i robocizny. Opinia powyższa nie była kwestionowana przez stronę pozwaną została podzielona przez sąd orzekający.

Dokonując więc obliczenia należnej powódce kwoty Sąd wziął pod uwagę wartość całkowitą kosztów naprawy wynikającą z opinii biegłego w kwocie 13 042,92 zł, którą pomniejszył o wypłacone kwotę 1618,77 zł.

Na rzecz powódki zasądzić należało zatem łącznie kwotę 12 554,15 zł, na którą składają się kwoty 11 424,15 zł tytułem odszkodowania oraz 1230,00 zł tytułem zwrotu kosztów sporządzenia prywatnej kalkulacji naprawy.

W pozostałym zakresie roszczenie jako niezasadne i nieudowodnione należało oddalić.

Na podstawie art. 481 k.c. w związku z art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych zasadzono odsetki od dnia 09-08-2012r mając na uwadze, iż powódka dopiero kosztorysem z dnia 05-07-2012r doręczonym wraz z opinią w dniu 08-07-2012r pozwanej, wskazała niezbędne informacje dotyczące szkody, sposobu jej naprawy i przewidywanej jej wysokości. W przedmiotowej sprawie należało więc uznać, iż od powyższego zawiadomienia zgodnie z art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych biegł trzydziestodniowy termin zakładowi ubezpieczeń na likwidację szkody. (podobnie Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 15.11.2002r. V CKN 1331/00). Pozwana w przedmiotowej sprawie, odmiennie niż w typowych sprawach dotyczących pojazdów, miała prawo nie wiedzieć, iż ogrodzenie było zabezpieczone w technologii cynkowania ogniowego i związku z tym niecelowa jest jego naprawa poprzez naprostowanie elementów metalowych i ich następnie pomalowanie. Po uzyskaniu tej bardzo istotnej informacji szkodę powinna naprawić już w nieprzekraczalnym terminie 30 dni. Po upływie tego terminu pozostaje więc już w zwłoce. Oddaleniu podlegało więc żądanie odsetek od wcześniejszej daty.

Na rzecz powódki należało także zasądzić kwotę 1 230,00 zł Kwotę tą powód wydatkował na sporządzenie opinii co do prawidłowego sposobu naprawienia szkody, co biorąc pod uwagę, iż nie posiada ona i nie musi posiadać wiadomości specjalnych w zakresie metalurgii, było w pełni uzasadnione i bezpośrednio związane ze skutkami wypadku. Potrzeba sporządzenia tej kalkulacji powstała w związku wyceną szkody przez zakład ubezpieczeń, konkretnie dla weryfikacji jej prawidłowości przyjętego sposobu jej naprawy. Powódka zakładając sprawę o odszkodowanie miała prawo skorzystać z opinii specjalisty aby sprawdzić czy jego przekonanie o zaniżeniu należnego mu odszkodowania oparte jest obiektywne przesłanki. Przekonanie powódki z resztą zostało potwierdzone w niniejszym postępowaniu. Oddaleniu podlegało żądanie odsetek od wcześniejszej daty.

Mając na uwadze powyższe orzeczono jak w sentencji.

Orzeczenie o kosztach procesu zapadło na podstawie przepisu art. 100 k.p.c. Uznając, że powódka uległa tylko co do nieznacznej części żądania, na jego rzecz zasądzono poniesioną przez nią opłatę w sprawie (654 zł), wydatki na poczet opinii biegłego (1137 zł).